

Nr 464.

Av herr **Sundvik**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 178 med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring föreslås i 26 §, att sjukpenning ej må utgivas för de tre första dagarna av varje sjukperiod, den dag då sjukdomsfallet inträffade inräknad, (karenstid). Vidare föreslås, att, därest sjukperiod börjar inom tjugu dagar efter föregående sjukperiods slut, vid karenstidens beräkning, de båda perioderna skola anses såsom en sjukperiod.

Detta innebär, att en person, som insjuknar inom tjugu dagar efter en föregående sjukperiod, kan, under förutsättning att de i 21 § föreslagna villkoren för rätt till sjukpenning äro för handen, erhålla sjukpenning från och med första dagen, insjuknandedagen, i den senast inträffade sjukperioden.

Principiellt torde intet vara att erinra häremot, men å andra sidan kan bestämmelsen, därest den antages av riksdagen i föreslaget skick, komma att medföra, att de försäkrade till sjukförsäkringskassorna ingiva sjukanmälningar för mer eller mindre bagatellartade åkommor, som kanske endast medföra en eller annan dags arbetsförmåga eller nedsättning av arbetsförmågan. Varje till en sjukförsäkringskassa verkställd sjukanmälning måste registreras, och varje sådan registrering medför för kassan ett icke obetydligt arbete och därmed kostnader.

Till förebyggande av ett enligt mitt förmenande oskäligt utnyttjande av sjukförsäkringen föreslår jag, att 26 § andra stycket gives sådan innebörd, att karenstid skall beräknas även i sjukperiod, som börjar inom tjugu dagar efter föregående sjukperiods slut, därest den senast inträffade sjukdomen medför förlust av arbetsförmågan eller nedsättning av denna med minst hälften under kortare tid än tre dagar.

Ett dylikt stadgande skulle enligt min mening vara till stor fördel särskilt ur kontrollsynpunkt. Det säger sig självt, att en sjukförsäkringskassa icke kan ha möjlighet att utöva sjukkontroll avseende ett sjukdomsfall, som icke har längre varaktighet än dagen för anmälningen av fallet.

Under åberopande av vad jag sålunda anfört hemställes,

att riksdagen måtte besluta att 26 § andra stycket i lagen om allmän sjukförsäkring skall erhålla sådan lydelse, att vad jag ovan anfört vinner beaktande.

Stockholm den 22 april 1953.

And. Sundvik.